

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Fogh Rasmussen, om hr. Anders Fogh Rasmussen kan bekræfte, at Venstre sammen med Fremskridtspartiet og andre partier her i Folketinget i lang tid kæmpede en indædt kamp for at give færingerne en ægte dommerundersøgelse. Hvis vi havde fået gennemført den dommerundersøgelse, regeringen kæmpede som løver mod at få gennemført, havde vi fået alle de skriftsteder, fru Pia Gjellerup efterlyste, og ikke som nu Grønborgrapporten, hvor kommissionen i sit kommissorium fik et direkte forbud mod at drage konklusioner. Hykleriet kan blive for larmende, fru Gjellerup!

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt fortsætte med det tema, jeg tog op før, altså spørgsmålet om, hvorfor Venstre har inddraget spørgsmålet om rigsretssag.

Jeg vil spørge hr. Anders Fogh Rasmussen, hvor grænsen er for, hvornår noget er politisk og noget er retligt. Det er klart, at det er politisk, når vi tager stilling til, om der skal rejses en rigsretssag, og det er også klart, at det er politisk, når man vælger at vælte en regering. Men når det retlige ansvar skal gøres gældende, er det – som jeg har hørt forskellige retseksperter udtale – et spørgsmål om, hvorvidt der er klare lovbrud, og om man har frataget nogle mennesker deres menneskerettigheder.

Og derfor må jeg spørge, hvor der i finansministerens facon at arbejde på er noget, som er en parallel til tamilsagen. Jeg synes, det ville være rart nok at få det uddybet lidt nærmere, for jeg kan huske, at både Venstres formand og næstformand ikke mente, der skulle rejses rigsretssag dengang. Det vil sige, at denne sag må være endnu alvorligere, siden man begynder at tale om det, og derfor synes jeg, det er rart at få tingene på det rene. Jeg er klar over, at man af forskellige grunde enten kan lide finansministeren eller ikke kan det, og jeg ved, at der er nogle, der ikke kan det. Men en rigsretssag er jo en ekstremt alvorlig sag set i forhold til, at vi kan vælte finansministeren af politiske grunde.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Fru Sonja Mikkelsen hævder, at hun er forvirret, og det ved jeg ikke om jeg kan gøre meget ved. Men i hvert fald taler fru Sonja Mikkelsen

om noget, der hedder kommunikationslinjer, og der er i hvert fald én ting, der står meget klart efter beretningen fra undersøgelseskommissionen: i den meget direkte kommunikation, der fandt sted mellem statsministeren og den færøske lagmand Marita Petersen, fandt der ingen orientering sted. Det kan virke forvirrende at tale om manglende kommunikationslinjer, når der sidder to over for hinanden på Grand Hotel i Oslo den 1. marts 1993 kl. 07.45, altså at der ikke kan finde nogen kommunikation sted. Det kræver ikke særlig indviklede kommunikationslinjer. Der sidder to mennesker over for hinanden, og den ene er oven i købet af sine embedsmænd blevet opfordret til at kommunikere, men gør det ikke. Det er krystalklart.

Jeg kan i øvrigt bekræfte fru Kirsten Jacobsens opfattelse. Vi kæmpede for at få en egentlig dommerundersøgelse, det har fru Kirsten Jacobsen fuldstændig ret i, og så ville der været draget de konklusioner, som vi andre i dag nødsages til selv at prøve at drage.

Og endelig til hr. Aage Frandsen: Det er jo rigtigt, at Venstres formand har nævnt spørgsmålet om rigsret som en mulighed, og så spørger hr. Aage Frandsen: Jamen hvori ligger parallellen til tamilsagen? Ja, bl.a. fremgår det af beretningen fra undersøgelseskommissionen, at finansministeren har opfordret Finanstilsynet til – med departementschefens egne ord – at skynde sig langsomt i nogle sager, og den tidligere justitsminister blev jo netop dømt for at have opfordret sine embedsmænd til at skynde sig langsomt i nogle sager.

Men det tilkommer jo jurister at vurdere, om der – også i juridisk forstand – er den tilstrækkelige sammenhæng, og det er derfor, Venstres formand også har sagt, at tingene må komme i to trin: første trin er at bede uafhængige og uvildige juridiske eksperter vurdere karakteren af finansministerens handling, og næste skridt er så på baggrund heraf at tage stilling til, hvad der skal ske. Det er det, der er i den sag, hverken mere eller mindre.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil gerne bidrage til at bringe Venstre ud af den vildfarelse, at en dommerundersøgelse nødvendigvis indebærer, at der skal fremkomme konklusioner. Det er bevist af en dommerundersøgelse, som skete for nogen tid siden, nemlig vedrørende Spar Nord, hvor der sad en